

РЕШЕНИЕ

№ 30043

гр. София, 15.09.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав, в
публично заседание на 10.07.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разглежда дело номер **3138** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл.172, ал. 4 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на К. А. Л., чрез пълномощник, със съдебен адрес: [населено място], [улица], срещу ЗППАМ № 573/25-4332-001328/ 27.02.2025г. по чл.171, т.2а, б.“б“ от ЗДвП, издадена от С. С. Д., пол. орган, сектор “ПП“ при СДВР.

В жалбата жалбоподателя твърди незаконосъобразност на оспорената заповед, като издадена в противоречие с закона и при допуснати съществени процесуални нарушения. Моли се тя да бъде отменена. В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуалния си представител поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът - С. С. Д., пол. орган, сектор “ПП“ при СДВР, в представени по делото писмени бележки, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Административен съд – София -град, Трето отделение, 49 състав, като разглежда приложените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

По данни на свидетели очевидци е констатирано, че на 27.02.2025г. около 16.20 ч. в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица] към [жк], К. А. Л. управлява собствения си лек автомобил „М. А 200“ с рег. [рег.номер на МПС] . При извършена проверка водачът отказва да бъде изпробван за употреба на наркотични вещества или техните аналози с техническо средство Дрегер 5000 ARRN-0004 в 16.40 часа. Издаден е талон за медицинско изследване № 0179371 за ВМА. Съставен е АУАН серия GA с бл. № 3774510/27.02.2025г. за

нарушение на чл. 174, ал.3 от ЗДвП.

Въз основа на АУАН е издадена ЗППАМ № 573/25-4332-001328/ 27.02.2025г.по чл.171, т.2а, б. "б" от ЗДвП от С. С. Д., пол. орган,сектор "ПП" при СДВР, с която на лицето е наложена ПАМ по чл.171, т.2а, б. "б" от ЗДвП

От страните в производството не са ангажирани други доказателства.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл.149, ал.1 от АПК, от надлежната страна при наличието на правен интерес, поради което същата се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

По валидността на акта:

Съобразно разпоредбата на чл. 23 ЗАНН, органите, които налагат принудителните административни мерки се уреждат в съответния закон. Съгласно чл.172, ал.1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Контролът по спазването на правилата за движение от всички участници в движението и техническата изправност на движещите се по пътя пътни превозни средства се осъществява от служби на МВР, определени от министъра на вътрешните работи /чл.165, ал.1, т.1 ЗДвП/. По делото е приложена Заповед № 513з-6400/07.07.2023 г. на директора на СДВР /лист 18 от делото/, с която са оправомощени да прилагат ПАМ по ЗДвП полицейски органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. Съдът приема, че заповедта е издадена от компетентен орган.

Процесната заповед отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК. Същата е издадена в законоустановената писмена форма и съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването ѝ, с оглед на което не страда от пороци, водещи до нейната нищожност.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

Съгласно чл. 171, т. 2а, б. "б. " ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка "прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0, 5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози - за срок от 6 месеца до една година. Цитираната разпоредба съдържа няколко отделни хипотези, всяка от които съставлява самостоятелно основание за налагане на принудителната мярка.

В случая, ПАМ е наложена за отказ на водача да му бъде извършена проверка за концентрация на алкохол в кръвта с техническо средство, както и неизпълнение на предписанието за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо изследване, което е посочено като нарушение на чл. 174, ал. 3, от ЗДвП.

Предписанието на посочената разпоредба е императивно и при наличие на визираните предпоставки, в условията на обвързана компетентност административният орган налага предвидената по закон ПАМ, с цел осигуряване на безопасността на движението по пътищата и

за преустановяване на административните нарушения. За да е законосъобразно налагането на ПАМ от процесния вид, е необходимо да е установен по надлежния ред отказ на водача да бъде проверен с техническо средство или да даде кръв за медицинско изследване за употреба на наркотични вещества или техните аналози.

Съдът приема че са били на лице предпоставките за издаване на оспорената заповед за налагане на ПАМ.

От съдържанието на АУАН, както и от приложената по делото докладна записка /лист 14 от делото/ е видно, че той е съставен като резултат от извършена непосредствена проверка на жалбоподателя от полицейски органи, поради което неговата презумптивна доказателствена сила по чл. 189, ал. 2 от ЗДвП не е разколебана. Безспорно е установено, че жалбоподателят е отказал да бъде тестван за употреба на наркотични вещества или техните аналози, както и че не се е явил за даване на кръвни проби, въпреки издадения талон за медицинско изследване. Доказателства които да оспорят констатациите на обстоятелствата в оспорения акт не бяха ангажирани от жалбоподателя в производството.

С оглед на горното съдът, при извършената проверка за законосъобразността на оспорената заповед, на всички основания, посочени в чл.146 от АПК приема, че същата следва да бъде отменена като незаконосъобразна, тъй като не са били налице законовите предпоставки за прилагане на ПАМ по чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП.

При този изход на делото на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение не основани чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. с чл. 37 ЗПП, вр. с чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ в размер на 100 лв.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 49 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. А. Л. срещу ЗППАМ № 573/25-4332-001328/ 27.02.2025г. по чл.171, т.2а, б. „б“ от ЗДвП, издадена от С. С. Д., пол. орган, сектор “ПП“ при СДВР.

ОСЪДЖА К. А. Л., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], ет. 4, ап. 8, да заплати на СДВР, сумата от 100 лв. /сто/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл.172, ал.5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: